

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Petro. 15.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

σεβλευ-
σαι.

ζεις, πάντως ὀπιλαθέσθαι τῆς χαμη-
ζήλων βεβήλευσο, ἵνα πρὸς τὴν ἀ-
κρόπολιν φθάσας τῆς ἀρετῆς, καὶ χρη-
ματιστοντος ἀκέρως θεῶν, καὶ ταῖς σαρκικαῖς
πλαστικῶν παλαιῶν νόμων ἐγ-
γράφοτος, πύξιον γένῃ θεόλευκτον. τὰ
δὲ νῦν περὶ σε ὡς πᾶν πάντων ἀδόμε-
να, ὀπιλαθέσθαι μὲν σε τῶ ἀρόδῳ τῆς
σωτηρίας, πρὸς θύμῳ ἀπαγγέλλωσιν,
εἰς τὸ πῖστον δὲ πάλιν ἀνεγράψθαι ναρ-
κίσασι. εἰ τοῖνυν σε μή φροεῖ τὸ ὑπό-
δειγμα, καὶ βασιλοφέντος Σίμωνος, καὶ
τοῖς χριστῶν ἀποστόλοις ἀκολούθησαν-
τος, καὶ πρὸς τὴν ἕλλην πάλιν ἀναχρη-
σάμενος, δι' ἣν καὶ ἐξ ὑφῆς κατηνέστη ὁ
δείλαμος πρὸς τὸν πολυθρύλλητον θά-
νατον, ἵνα δειχθῆ ὡς ἐξ εἰδὸς τῶ κατ'
σκειῖνον πτώματος, οἷον τυγχάνωσιν
ἀξιοί, οἱ ἕρπαιον δρόμον ψευδοῦμοι,
ἐχθρὸν πρὸς θεῶν Σίμωνος. εἰ δὲ πᾶς
ὅστις νοὸς καὶ λόγος μετείληφε, καὶ
τοῖς ἐχθροῖς τῶ δίκην ἐκείνην ἀπεύ-
χεται, πλήρωσον ὡς πρὸς τὸν κύριον
σωθῆκας, καὶ τὸν ἀμπελῶνα αὐτῶ
ὀπιμελῶς φιλοπόνει. ὁ γὰρ μισθὸς
μετ' αὐτῶ ἔστι, ὃν ἕκαστος λήψεται
πρὸς τὸν ἴδιον κόπον.

καθόμω.

Πατριμῶ μονάζοντι. ιδ.

Ἐχεις μὲν εὐφύϊαν, ὡς ἔμαθον, μαρ-
θάνειν ἀσδάμιας, καὶ λέγειν γενναίας.
ἢ δὲ τῆς πνευματικῆς πολιτείας ὁδὸς,
πράξει μᾶλλον ἢ φράσει εὐοδῆσαι, εἰ
ποίνω μέλει σοὶ τῆς ἀκροάτων μι-
σθῶν, τὸ λέγειν χαλῶς ὡς φαῦλον
πθίμενος, τὸ πράττειν χρηστῶς μετα-
δίακε.

Πέτρῳ. ιε.

Τίς σε ἐγράψεται ἀτοπίαις, ὅτι καὶ
πλῆστον ἀειφρονήσας, καὶ γένος, καὶ
τῶ σκιάδῃ τ' αὐτῶ τιμῆν, καὶ πολλοῖς
ὁδὸς γανόμενος ταπεινώσας νῦν ἐά-
λως ὑπέροπτος, τῶ θεῶ ὡσπερ ὀπιλα-
θόμενος νόμος, τῶ ταπεινῶ καὶ κελεύον-
τος, τὸν ὑφῆσθαι βυλόμοι. εἰ ποίνω
μὴ ἄπας ὑποβούχως τοῖς τῆς ἀλα-

rum rerum memoriā prorsus abiicerē
constituisti; vt ad virtutum arcem perue-
ctus, tūm Deum oracula xdentem audi-
res: tūm eo veterem legem in carnalibus
tabulis inscribente, tabula ipse diuinitus
confecta existeres. At verò nunc illud de
te omnium ore decantatur, te quidem sa-
lutis arātrum prompto atque alacri ani-
mo arripuisse, verūm per ignauiam ac tor-
porem retrorsum rursus conuersum esse.
Quamobrem si te Simonis exemplum nō
terret, qui cūm baptizatus fuisset, ac mini-
stris Christi comitem se præbuisset, rursus
ad res eas, quæ ex materia constant, reuer-
sus est (ob idque etiam ex alto miser in
mortem multorum sermone celebratissi-
mam præceps ruit: vt ex vna ipsius ruina
perspicuum omnibus fiat, quibus suppli-
ciis digni sint, qui cæleste curriculum mē-
tiuntur) Simonis vestigiis animique in-
stituto here. Sin autem quisquis mentis ac
rationis compos est, hanc pœnam in hosti-
bus quoque horret, ac deprecatur; pacta
cum Deo inita exple, ipsiusque vineam di-
ligenter ac sedulò cole. Nam merces cum
eo est, quam vnusquisque secundum suum
laborem accipiet.

Luc. 9.

Simoni
magi
nam simi-
les sine.
Act. 8.

1. Cor. 3.

Patrimo Monacho. 14.

Ea quidem, vt audio, indole, naturæ-
que bonitate præditus es, vt studiosè di-
scas, egregièque loquaris. At spiritalis vitæ
iter per actionem potius, quàm per sermo-
nem feliciter cedit. Quare si immortalia
præmia tibi curæ sunt, præclare loqui par-
ui pendens, id stude vt benè agas.

Actioni
potius
quàm ser-
moni stu-
dendum.

Petro. 15.

Ecquis te absurditatis nō accuset, quòd
cūm, & opes, & genus, & adumbratum
hunc honorem consemperis, multisque
ad humilitatem iter præmonstraueris, nūc
tamen superbia laborare deprehensus sis,
velut diuinæ legi insultans, quæ eum, qui
extolli velit, deprimi iubet? Quamobrem
nisi arrogantia fluctibus omninò deprel-

Luc. 14.

sus es, animum ad ea, quæ promissisti, exci-
ta. Neque enim hoc te fugit, modestiam
animique summisionem, vnà cum virtu-
tibus crescentem, Dei imitatores eos effi-
cere, qui sic viuunt: arrogantiam autem nõ
modò presentia virtutis officia euertere,
sed etiam eum, qui alta ceruice est, ex ipsis
cælis exturbare. Id quod Lucifero, qui ma-
nè oriebatur, accidit.

Isai. 14.

Euangelio 16.

4. Reg. 2. Elifæus Hierichontis aquas sterilitate
laborantes sale curauit, Euangelico modo
ad huiusmodi medicinam impulsus, ut pro-
te ea, quæ à frõte erant, perspicies. Etenim
aquæ totius humanæ naturæ figuram ge-
rebant, ad virtutum sterilitatem & pic-
tatis infœcunditatem steriles effectæ. Sal
autem, qualitatis ac facultatis, ad Domini
doctrinam omnia humectantis: quemad-
modum ipse ad discipulos suos dicebat,
Math. 6. Vos estis sal terræ. Elifæus denique, ipse
creatoris ac Domini. Nam qui puram &
incolumem imaginem ei, à quo in lucem
editi sunt, conseruant, hanc etiam ab eo
gratiam consequuntur, ut vnà cum eo mi-
racula edant.

Math. 8.

Psal. 32.

Cur qui
odiam à
Christo
repulsus.

Vulpes foueas habent, & volucres cæli
nidus, Dominus ad eum, qui, ut se sequere-
tur, rogauerat, responderet: ut qui corda co-
gnita haberet (finxit enim sigillatim cor-
da hominum. Sigillatim autè dictum est,
quia ad ea efficienda ope atque auxilio al-
terius opus minimè habuit) atque hominè
illum versutis ac fraudulentis cogitationi-
bus detentum esse, atque ab improbis spi-
ritibus incoli, vitiòque ita harere perspi-
ceret, ut ab eo reuocari non posset, ac pro-
pterea eum à suo cœtu ablegabat, ne perti-
nax ipsius improbitas, iis, qui fidem am-
plexi essent, offensionis causam afferret; in
illum videlicet oculorum aciem inten-
dentibus, ac dominicam potentiam imbe-

Paulo 17.

ζονείας κίμασι γέρονας, νηφοκωρὸς
τῶν ὑποχέσων. Ἐγὼ γὰρ τὸ πρὸς σε λέλη-
θεν, ὅτι μετερίστης ταῖς ἀρεταῖς συν-
αύξασα, θεῶ μμηθῶς τὸς ἔργοις σου
τὰς ἐργάζεσαι. Ἐπιλοφροσύνη δὲ, οὐ
μόνον τὰ παρόντα οἶδε καταλείνει, ἀλλὰ
καὶ ἐξ αὐτῶν ἔργων καταλείπει τὸν ὑ-
ψάχονα, ὅπερ ὁ ἑσφορός ὁ φωνῶν ἀ-
νατέλλων ὑπέμεινε.

καθαροὶ
καρδιᾶς
ματᾶ.

Εὐαγγέλιον 17.

Αλαπίλιος ἄσος τὰ ἱερουργία
ρέυματα ἀπεκνούσῃ ἰάσατο εὐαγγε-
λικῶς κινήσει πρὸς τὴν ἴασιν, οἳ α-
βλέπων τὰ ἔμπερασματῶν γὰρ ἔ-
φερε, τὰ ἰδιόματα πάσης τῆς ἀνθρω-
πότητος πρὸς ἀνομίαν ἀρετῆς καὶ ἀ-
καρπῆν εὐσεβείας περιεβόητα. οἱ ἄλλοι
δὲ τῆς πάντα νοσηρῶς ποιότητος καὶ
διωμέως εἰς τὴν τὴν κρείσθι διδαχῆν,
καθὼς αὐτὸς πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ σπου-
δῆς φησὶν, ὑμεῖς ἐστὲ τὸ ἄλας τῆς γῆς. Ἐ-
λιούσιος δὲ αὐτῶν τῶν ἀκαρπῶν καὶ δε-
σποτῶν. οἱ γὰρ τὴν εἰκόνα καθαροῦ
φυλάττοντες τῶν ποιήσασθαι, καὶ σω-
θηματῶν γίνεσθαι αὐτῶν, χάριν παρ' αὐτῶν
ἐκομίσασθαι.

καρδιᾶς

Παύλου 17.

Αἱ ἀλώπεκες φαλέες ἔχουσι, καὶ
τὰ πετεινὰ τῶν ἔργων κατασκηνώσας,
ὁ κύριος πρὸς τὸν πρὸς καλέσαντα
ἀκαρπῶν ἀπεκέννατο, καρδιογνώστης
ὑπάρχων, ὡς πλάσας καταμόνας τὰς
τῆς ἀνθρώπων καρδίας καταμόνας
δὲ εἶρηται, ὅτι ἔδεικται ἑτέρου βο-
θηῶτος ἐποίησε. καὶ ὁρῶν δολίοις λο-
γισμοῖς κεκρατημένοι τὸν ἀνθρώπον,
καὶ ὑποπνευμάτων πονηρῶν κατοι-
κούμενοι, καὶ ἀπεπιστόφως πρὸς τὸν
κακῶν ἔργων καὶ τῶν κατὰ τῆς οἰ-
κείας σωσῆσθαι αὐτὸν ἀπέπεμπεν, ἵνα
μὴ τὸ ἐπίμονον τῆς σκείνης φουλότη-
τος, σκανδαλὸν γένηται τοῖς πιστεύ-
σιν αὐτὸν, πρὸς ἐκείνον ἀτενίσκωσι
καὶ